

A close-up portrait of a woman with long, dark, wavy hair and light-colored eyes. She is wearing a black top and looking directly at the camera with a slight smile. The background is a plain, light-colored wall.

≡ Eesti
≡ Kontsert

Monika-Evelin

Liiv metzosopran

Dmitri Pavlov klaver

admirals

Eesti Kontserdi
hooaja peatoetaja

**Ole oma
finantsmaailma
dirigent!**

admirals.com

N 2. MAI 2024 19.00 Estonia kontserdisaal

Monika-Evelin

Liiv metsosopran
Dmitri Pavlov klaver

KAVA

Ottorino Respighi (1879–1936)

„Nebbie“ / „Udu“ (1906), tekst: Ada Negri

Francesco Paolo Tosti (1846–1916)

„Ideale“ / „Ideaal“ (1882), tekst: Carmelo Errico

Pjotr Tšaikovski (1840–1893)

„Ни слова, о друг мой“ / „Ei sõnagi, mu sõber“ *op.* 6/2 (1869),
tekst: Moritz Hartmanni järgi Aleksei Pleštšejev

„Нет, только тот, кто знал“ / „Ei, ainult see, kes teadis“ *op.* 6/6 (1869),
tekst: Johann Wolfgang von Goethe järgi Lev Mei

„Не верь, мой друг“ / „Ära usu mind, sõber“ *op.* 6/1 (1869),
tekst: Aleksei Tolstoi

„Примирение“ / „Lepitus“ *op.* 25/1 (1874), tekst: Nikolai Štšerbina

„Ночи безумные“ / „Meeletud ööd“ *op.* 60/6 (1886), tekst: Aleksei Apuhtin

„Снова, как прежде“ / „Taas nagu enne“ *op.* 73/6 (1893),
tekst: Daniil Rathaus

Jean Sibelius (1865–1957)

„Illalle“ / „Õhtule“ *op.* 17/6 (1898), tekst: August Valdemar Koskimies

„Var det en dröm?“ / „Oli see uni?“ *op.* 37/4 (1902),
tekst: Josef Julius Wecksell

VAHEAEG

Sergei Rahmaninov (1873–1943)

„В молчаньи ночи тайной“ / „Õö hääletus salapäras“ *op.* 4/3 (1890–93),
tekst: Afanassi Fet

„Сон“ / „Uni“ *op.* 38/5 (1916), tekst: Fjodor Sologub

„О, не грусти по мне!“ / „Oh, ära minu pärast kurvasta!“ *op.* 14/8 (1896),
tekst: Aleksei Apuhtin

„Сирень“ / „Sirel“ *op.* 21/5 (1902), tekst: Jekaterina Beketova

„Не пой, красавица!“ / „Ära laula, kaunis naine“ *op.* 4/4 (1890–93),
tekst: Aleksandr Puškin

Rudolf Tobias (1873–1918)

„Meie elu“ eesti rahvi viisi ainetel (1915), tekst: Märt Mohn

Vello Lipand (1926–2000)

„Kes ta on?“, tekst: Anna Haava

Konstantin Türrpu (1865–1927)

„Üks ainus kord“ (1893), tekst: Anna Haava

Kadri Koppel (*1977)

„Siin või sealpool maad“ (2014), tekst: Kadri Koppel

Kontsert on kahes osas ligikaudse kestusega poolteist tundi.

OTTORINO RESPIGHI**„Nebbie“**

Tekst: Ada Negri

Soffro, lontan lontano
le nebbie sonnolente
salgono dal tacente
piano.

Alto gracchiando, i corvi,
fidati all'ali nere,
traversan le brughiere
torvi.

Dell'aere ai morsi crudi
gli addolorati tronchi
offron, pregando, i bronchi
nudi.

Come ho freddo!... Son sola;
pel grigio ciel sospinto
un gemito d'estinto
vola;

E mi ripete: Vieni,
è buia la vallata.
O triste, o disamata,
vieni!

FRANCESCO PAOLO TOSTI**„Ideale“**

Tekst: Carmelo Errico

Io ti seguì come iride di pace
lungo le vie del cielo:
io ti seguì come un'amica face
de la notte nel velo.
E ti sentii ne la luce, ne l'aria,
nel profumo dei fiori;
e fu piena la stanza solitaria
di te, dei tuoi splendori.

OTTORINO RESPIGHI**„Udu“**

Tõlkinud Külli Kressa

Kannatan, kaugel-kaugel
unine udu
kerkib vaikivalt
tasandikult.

Kõrgel kraaksumas varesed,
antud mustade tiibade hoolde,
ületavad kõledaid nõmmi.

Õhule kalgilt kiskuda
vaevlevad tüved
pakuvad paludes raagus oksid.

Kui külm mul on! Olen üks;
mööda halli taevast aetuna
lendab kadunu oie;

ning kordab mulle: tule;
org on pime.
Oo õnnetu, oo armastusest
ilmajäetu, tule!

FRANCESCO PAOLO TOSTI**„Ideaal“**

Tõlkinud Külli Kressa

Ma sulle järgnesin kui
rahuvikerkaarele
piki taevateid:
ma sulle järgnesin kui lahkele
tõrvikule
öö loori varjus.
Ja tajusin sind valguses, õhus,
lilledõhnas;

In te rapito, al suon de la tua voce,
lungamente sognai;
e de la terra ogni affanno, ogni
croce,
in quel giorno scordai.
Torna, caro ideal, torna un istante
a sorridermi ancora,
e a me risplenderà, nel tuo
sembiante,
una novella aurora.

PJOTR TŠAIKOVSKI**„Ни слова, о друг мой“**Tekst: Moritz Hartmanni järgi
Aleksi Pleštšejev

Ни слова, о друг мой, ни вздоха...
Мы будем с тобой молчаливы...
Ведь молча над камнем могильным
склоняются грустные ивы...

И только, склонившись, читают,
как я в твоём сердце усталом,
что были дни ясного счастья...
Что этого счастья – не стало!

Ни слова, о друг мой, ни вздоха...
Мы будем с тобой молчаливы...
Ведь молча над камнем могильным
склоняются грустные ивы...

„Нет, только тот, кто знал“Tekst: Johann Wolfgang von Goethe
järgi Lev Mei

Нет, только тот, кто знал
свиданья жажду,

ja täis sai üksildane tuba
sind, sinu hiilgust.

Sust haaratult su häälekõla peale
kaua unistasin;
ja kõik maapealsed mured, kõik
vaevad
tol päeval unustasin.
Naase, kallid ideaalid, naase korra
mulle naeratama veel
ja mulle heletab su palges
uus koidik.

PJOTR TŠAIKOVSKI**„Ei sõnagi, mu sõber“**

Tõlkinud Julia Juganson

Ei sõnagi, mu sõber, ei
hingetõmmetki...
Me vaikime Sinuga koos...
Ju vaikselt kivi peal, kalmukivi kohal
kummarduvad nukrad pajud...

Ja ainult, kummardudes, mõistavad,
nagu minagi, sinu väsinud pilgus,
et olid päevad täis säravat õnne,
et see õnn – on kadunud!

Ei sõnagi, mu sõber, ei
hingetõmmetki...
Me vaikime Sinuga koos...
Ju vaikselt kivi peal, kalmukivi kohal
kummarduvad nukrad pajud...

„Ei, ainult see, kes teadis“

Tõlkinud Julia Juganson

Ei, ainult see, kes teadis
armu kohtumise janu,

поймет, как я страдал
и как я стражду.

Гляжу я вдаль... нет сил,
Тускнеет око...
Ах, кто меня любил
и знал – далеко!

Вся грудь горит... Кто знал
свиданья жажду,
поймет, как я страдал
и как я стражду.

„Не верь, мой друг“

Tekst: Aleksei Tolstoi

Не верь мне, друг, когда, в избытке
горя,
я говорю, что разлюбил тебя,
в отлива час не верь измене моря,
оно к земле воротится, любя.

Уж я тоскую, прежней страсти
полный,
мою свободу вновь тебе отдам,
и уж бегут с обратным шумом
волны
издалека к любимым берегам!

„Примирение“

Tekst: Nikolai Štšerbina

О, засни, моё сердце, глубоко!
Не буди: не пробудишь, что было,
не зови, что умчалось далеко,
не люби, что ты прежде любило...
Пусть надеждой и лживой мечтой
не смутится твой сон и покой!

mõistab, kuidas ma kannatan
ja kuidas ihaldan.

Ma vaatan kaugusesse... jõudu pole.
Silmad ähmastuvad...
Oh, see, kes mind armastas
ja tundis – on kaugel!

Kogu mu rind leegitseb... Kes teadis
armu kohtumise janu,
mõistab, kuidas ma kannatan
ja kuidas ihaldan.

„Ära usu mind, sõber“

Tõlkinud Julia Juganson

Ära usu mind, sõber, kui õnnetuste
tulvas,
ma ütlen, et Sind armastamast
lakkasin,
mõõna ajal ära usu mere muutumist,
ta pöördub tagasi kalda poole, täis
armastust.

Ma juba igatsen endist kirge,
olen valmis jälle oma vabaduse sulle
üle andma,
ja juba jooksevad mürisedes tagasi
lained
kaugelt oma armsale kaldale!

„Lepitus“

Tõlkinud Irina Petrova

Oh, uinu sügavalt, mu süda!
Ära ärata: ei saa ärgata see, mis
olnud,
ära kutsu seda, mis kaugele
kadunud on,
ära armasta seda, mida varem
armastanud oled...

Для тебя невозвратно былое,
на грядущее нет упования...
Ты не знало в блаженстве покоя,
успокойся ж на ложе страдания,
и старайся не помнить зимой,
как срывало ты розы весной!

„Ночи безумные“

Tekst: Aleksei Apuhtin

Ночи безумные, ночи бессонные,
речи несвязные, взоры усталые...
Ночи, последним огнем озаренные,
осени мертвой цветы запоздалые!

Пусть даже время рукой
беспощадную
мне указало, что было в вас
ложного,
все же лечу я к вам памятью
жадною,
в прошлом ответа ищущу
невозможного...

Вкрадчивым шепотом вы
заглушаете
звуки дневные, несносные,
шумные...
В тихую ночь вы мой сон отгоняете,
ночи бессонные, ночи безумные!

Ärgu lootus ja petlik unistus
sinu und ja rahu segagu!

Sinu jaoks on möödunu
pöördumatult kadunud,
ja tulevikuks lootus puudub...
Oma õnne õndsuses rahu sa ei
saanud,
kuid rahune nüüd oma kannatuste
rajal,
ja püüa unustada talvel,
kuis roose noppisid sa kevadel!

„Meeletud ööd“

Ööd nõnda meeletud, kirglikud,
tulised,
seoseta sosinad, pilgud nii
hardunud,
tundepalangud nukrad ja hilised,
viimased lilled kui riismed ja
tardunud.

Ikka mu üle veel võimust nad
võtavad,
kuigi on tühjad ja petlikud lootused,
tagasi sinna mu mõtted kõik
tõttavad,
möödunust unistan asjatus lootuses.

Päeval nad sosinal meeles mul
kajavad,
asjata võitlen neid taanduma
sundides...
Hääletul ööl une laugelt mul ajavad,
mõtlen neist unetuist, meeletuist
tundidest!

„Снова, как прежде“

Tekst: Daniil Rathaus

Снова, как прежде, один,
снова объят я тоской.
Смотрится тополь в окно,
весь озарённый луной.

Смотрится тополь в окно,
шепчут о чем то листы
В звездах горят небеса...
Где теперь, милая, ты?

Всё, что творится со мной,
я передать не берусь...
Друг! помолись за меня,
я за тебя уж молюсь!

JEAN SIBELIUS

„Illalle“

Tekst: August Valdemar Koskimies

Oi, terve! tumma, vieno tähti-ilta,
sun haaveellista hartauttas lemmin
ja suortuvaisi yötä sorjaa hemmin,
mi hulmuaapi kulmais kuulamilta.

Kun oisit, ilta, oi, se tenhosilta,
mi sielun multa siirtäis lentoisammin
pois aatteen maille itse kun ma
emmin,
ja siip' ei kannan aineen kahlehilta!

Ja itse oisin miekkoinen se päivä,
mi uupuneena saisin luokses liittää,
kun tauonnut on työ ja puuha räivä,

kun mustasiipi yö jo silmään siittää
ja laaksot, vuoret verhoo harmaa
häivä –

„Taas nagu enne“

Taas, nagu enne, ükski,
taas olen ma murest murtud...
Pappel vaatab aknasse,
valgustatud kuust.

Pappel vaatab aknasse,
lehed sosistavad millestki,
taevas säravad tähed...
Kus sa oled, mu kallis?

Kõike, mis minuga toimub,
ei suuda ma edasi anda...
Sõber! Palveta minu eest,
mina sinu eest ju palvetan!

JEAN SIBELIUS

„Õhtule“

Vabatõlge: Jana Moosar

Tervitan sind, tume, vaikne, tähine
õhtu.
Imetlen su unenäolist haprust
ning tumedaid patse
su kulmude kohal.

Oh, oleksid sa nõiduslikuks sillaks,
mis mu unistustele tiivad annaks
ning mind maistest
muredest vabastaks.

Oleks see vast imeline päev,
kui päevatöö ja askeldused ühel
pool
surmväsinuna Sinuga ühineda
võiksin.

oi, ilta armas,
silloin luokses kiittää!

„Var det en dröm?“

Tekst: Josef Julius Wecksell

Var det en dröm, att ljuvt en gång
jag var ditt hjärtas vän? –
Jag minns det som en tystnad sång,
då strängen darrar än.

Jag minns en törnros av dig skänkt,
en blick så blyg och öm;
jag minns en avskedstår, som blänkt,
– var allt, var allt en dröm?

En dröm lik sippans liv så kort
uti en vårgrön ängd,
vars fågring hastigt vissnar bort
för nya blommors mängd.

Men mången natt jag hör en röst
vid bittra tårars ström:
göm djupt dess minne i ditt bröst,
det var din bästa dröm!

Ja siis, kui mägesid ja orge
katmas hall uduloor,
oi, õhtu, kuis küll sinu juurde
tõttaksin!

„Oli see uni?“

Tõlkinud Vahur Aabrams

Oli see uni, et sulnilt ükskord
su südamesõber olin?
Mul meenub see, kui vaigistatud
laul,
kui keel ikka veel väriseb.

Mul meenub su kingitud okasroos,
pilk nii uje ja õrn;
mul meenub lahkumispisar, mis
läikis.
Kas kõik, kas kõik oli vaid uni?

Unenägu lühike kui ülase elu
väljas kevadrohelisel aasal,
mille kaunidus kiirelt närtsib
uute lillede sünni ees.

Kuid paljudel öödel ma kuulen üht
häält
kibedate pisarate voolates:
peida see mälestus sügavale oma
rinda,
see oli su parim uni!

SERGEI RAHMANINOV
„В молчаньи ночи тайной“
Tekst: Afanassi Fet

О, долго буду я, в молчаньи ночи тайной,
коварный лепет твой, улыбку, взор,
взор случайный,
перстам послушную волос
волос твоих густую прядь,
из мыслей изгонять,
и снова призывать.

Шептать и поправлять
былые выраженья
речей моих с тобой,
исполненных смущенья,
и в опьянении,
наперекор уму,
заветным именем будить ночную
мглу.

„Сон“
Tekst: Fjodor Sologub

В мире нет ничего
вождеднее сна,
чары есть у него,
у него тишина,
у него на устах
ни печаль и ни смех,
и в бездонных очах
много тайных утех.

У него широки,
широки два крыла,
и легки, так лёгки,
как полночная мгла.

SERGEI RAHMANINOV
„Öö hääletus salapäras“

Oh, öö hääletus salapäras
veel kaua oma mõtteist püüan su
salalikku vada, naeratust, pilku,
pilku juhuslikku,
mälestust tihedast juuksepahmast
näppude all minema peletada ja
jälle tagasi kutsuda;
hingeldades, ihuüksi, kui keegi mind
ei jälgi.

Põlen tusast ja häbipunast,
aga ikka otsin kas või ühtegi
mõistujoont
su lausunud sõnadest;
et su võlunimega elustada öist
pimedust, sosistan
ja parandan juba öeldud oma
vestlustes sinuga,
täis häämingut ja joovastust,
mis mõistusele risti vastu käib.

„Uni“
Tõlkinud Riina Schutting

Ilmas pole olemas midagi
ihaldusväärsemat unest, –
oma hurmad on tal,
tal on vaikus,
tema huulil
pole ei kurbust ega naeru,
ja ta põhjatus silmis
on palju salajast lõbu.

Tal on kaks avarat,
avarat tiiba,
ja kerget, nii kerget
nagu keskõine pimedus.

Не понять, как несёт,
и куда и на чем
он крылом не взмахнет
и не двинет плечом.

„О, не грусти по мне!“
Tekst: Aleksei Apuhtin

О, не грусти по мне!
Я там, где нет страданий.
Забудь былых скорбей мучительные
сны...
Пусть будут обо мне твои
воспоминая
светлей, чем первый день весны.

О, не тоскуй по мне! Меж нами нет
разлуки:
я так же, как и встарь, душе твоей
близка,
меня по-прежнему твои волнуют
муки,
меня гнетет твоя тоска.

Живи! ты должен жить. И если
силой чуда
ты здесь найдёшь отраду и покой,
то знай, что это я откликнулась
оттуда
на зов души твоей больной.

„Сирень“
Tekst: Jekaterina Beketova

По утру, на заре,
по росистой траве
я пойду свежим утром дышать;
и в душистую тень,
где теснится сирень,
я пойду свое счастье искать...

On võimatu mõista, kuidas ta kannab
ja kuhu ning millel, –
ta ei lehvita tiibu
ega liiguta õlgu.

„Oh, ära minu pärast kurvasta!“
Tõlkinud Irina Petrova

Oh, ära minu pärast kurvasta!
Olen seal, kus puudub kannatus.
Unusta kunagise kurbuse piinav uni...
Olgu sinu mälestused minust
helgemad
kui esimene päev, mil kevad tuli.

Oh, ära tunne minust puudust!
Ma pole kaugel, olen nagu ennegi
sinu hingele lähedal,
tunnetan jätkuvalt su piinu,
sinu nukrus rõhub mind.

Ela! Sa pead elama.
Ja kui imeväel leiad sa siin rõõmu ja
rahutukse,
siis tea, et mina vastasin sealt
sinu haige hinge kutsele.

„Sirel“
Tõlkinud Julia Juganson

Hommikul, koidu ajal,
mööda kastemärga rohtu
ma lähen värsket õhku hingama;
ja aromaatsesse varju sisse,
kus laiub sirel,
ma lähen otsima oma õnne...

В жизни счастье одно
мне найти суждено,
и то счастье в сирени живет;
на зеленых ветвях,
на душистых кистях
мое бедное счастье цветет.

„Не пой, красавица!“

Tekst: Aleksandr Puškin

Не пой, красавица, при мне
ты песен Грузии печальной:
напоминают мне оне
другую жизнь и берег дальный.

Увы! напоминают мне
твои жестокие напевы
и степь, и ночь – и при луне
черты далёкой, бедной девы.

Я призрак милый, роковой,
тебя увидев, забываю;
но ты поёшь – и предо мной
его я вновь воображаю.

Не пой, красавица, при мне
ты песен Грузии печальной:
напоминают мне оне
другую жизнь и берег дальный.

Õnn on elus üks,
mis on määratud mul leida,
ja see õnn elab sirelis;
selle rohelistes oksades,
lõhnarikastes kobarates
õitseb mu vaene õnn.

„Ära laula, kaunis naine!“

Tõlkinud August Sang

On kurvad laulud Gruusial,
neid ära laula, kaunis naine.
Neid kuulsin teise taeva all,
ja meenub kauge kalda laine.

Ah, meelde tuletab see viis
õid laias stepis täiskuu valgel
ja valujooni, mida siis
ma nägin vaese piiga palgel.

Su juures olles enam mind
see nukker viirastus ei paina;
kui aga laulmas kuulen sind,
tast jälle mõtlema pean aina.

On kurvad laulud Gruusial,
neid ära laula, kaunis naine.
Neid kuulsin teise taeva all,
ja meenub kauge kalda laine.

Monika-Evelin Liiv, keda briti
ajakiri Opera Now on kirjeldanud
kui suurepärase tehnikaga
maailmaklassi metsosopranit, on
õppinud laulmist Eesti Muusika-
ja Teatriakadeemias, Leedu
Muusikaakadeemias ning Londoni
Kuningliku Ooperi Jette Parkeri
noorte artistide programmis.
Lauljatar tegi oma debüüdi Londoni
Kuninglikus Ooperis Flora rollis
(Verdi „La Traviata“) kõrvuti Anna
Netrebko, Jonas Kaufmanni ja Dmitri
Hvorostovskiga. Sellele järgnesid
samas ooperimajas Mércèdes (Bizet'
„Carmen“), Teine daam (Mozarti
„Võluflööt“), Teine teenija (Straussi
„Elektra“), Ines (Verdi „Trubaduur“),
Jelena Popova (Waltoni „Karu“) ja
Kunstnik (Bergi „Lulu“), millest kaks
viimast on jäädvustatud ka DVD-
plaadile (Opus Arte). Lisaks on ta
seal kehastanud tegelaskujusid,
nagu Mary (Wagneri „Lendav
Hollandlane“), Olga (Tšaikovski
„Jevgeni Onegin“), Maddalena (Verdi
„Rigoletto“) ning lokaste ja Mérope
(Enescu „Oedipe“).

Monika-Evelin Liivile on omistatud
Eesti Kultuurkapitali helikunsti
sihtkapitali aastapreemia
(2015 ja 2022) ning Eesti teatri
aastauhind (2013 ja 2017). Tema
väljapaistvamate rollide hulka Eesti
Rahvusooperis kuuluvad Julius
Caesar ja Cornelia (Händeli „Julius
Caesar“), Amneris (Verdi „Aida“),
Polina (Tšaikovski „Padaemand“),
Kolmas daam (Mozarti „Võluflööt“)

ja nimiroll Händeli ooperis „Rinaldo“.
Iisraeli Ooperis on lauljanna üles
astunud Suzuki (Puccini „Madam
Butterly“) ja Polina osatäitjana
(Tšaikovski „Padaemand“).
Viimast on ta mänginud ka
Soome Rahvusooperis, kus tema
rollideks on olnud veel Hääl ülalt
(Wagneri „Parsifal“), Teenijatüdruk
ja Sündimata lapse hääl (Straussi
„Naine ilma varjuta“) ning Cherubino
(Mozarti „Figaro pulm“).

Kontsertlauljana on Liiv üles
astunud Prantsusmaal, Kanadas,
Soomes, Eestis, Iisraelis, Leedus,
Sri Lankal, Costa Ricas ja USA-s,
esitades repertuaari Verdi ja Mozarti
reekviemidest ja Beethoveni
9. sümfooniast kuni Prokofjevi
kantaadini „Aleksander Nevski“ ning
musitseerides selliste nimekate
dirigentide käe all, nagu Sir Antonio
Pappano, Daniel Oren, Sir Mark
Elder, Carlo Rizzi, Keri-Lynn Wilson,
Stefano Ranzani, Jan Latham-
Koenig, Eri Klas, Arvo Volmer, Andres
Mustonen ja Mikko Franck.

Käesolevasse hooaega jäävad
kontsert Londoni Linnaorkest-
riga (Boulanger' „Faust ja
Helene“) Londoni Kuninglikus
Muusikakadeemias, Verdi reekviemi
ettekannet Jeruusalemma
Sümfooniaorkestriga, Printsess
Eboli osa (Verdi „Don Carlo“)
Prantsusmaal (Opéra de Baugé) ja
Azucena roll (Verdi „Trubaduur“) Eesti
Rahvusooperis. Järgmisel hooajal

astub ta üles Grimgerde osatäitjana (Wagneri „Valküürid“) Londoni Kuninglikus Ooperis (sama rolli mängis ta eelmisel hooajal Soome Rahvusoperis).

Peterburis sündinud **Dmitri Pavlovi** (*1976) muusikaharidus sai alguse Rimski-Korsakovi nimelise Peterburi Riikliku Konservatooriumi erimuusikakoolis professorite Leonid Sintsevi ja Nina Serjogina käe all (1983–1994). Õpingud jätkusid Peterburi Riiklikus Konservatooriumis, mille ta lõpetas 1999. aastal magistrakraadiga prof Vladimir Mištšuki klaveriklassis ning aastatel 2002–2005 Sibeliuse Akadeemias, kus ta omandas teise magistrakraadi prof Erik T. Tawaststjerna juhendamisel. Lisaks on ta täiendanud end meistriklassides Arie Vardi, Dmitri Baškirovi, Jurgis Karnaviciuse, Graham Scotti, Ralf Gothoni ja Jeffrey Goldbergi juures.

Pavlov on töötanud klaverisaatjana oma kodulinna konservatooriumis (2001–2002) ning sealse ooperi- ja balletiteatri juures (2000–2002). Alates 2003. aastast elab ja tegutseb ta Soomes kontsertmeistrina ja 2010. aastast muusikalise assistendina Soome Rahvusoperis ning 2008. aastast kontsertmeistrina Prantsusmaal (Opéra de Bauge).

Dmitri Pavlov. Foto: erakogu

Dmitri Pavlov on osalenud festivalidel üle maailma, sealhulgas Rahmaninovi festivalil Peterburis, Vänö rahvusvahelisel kammermuusikafestivalil, rahvusvahelisel klaveritudengite festivalil PIMU Helsingis ja Singapuri Kunstide Festivalil, ning andnud soolokontserte oma kodumaal, Soomes, Eestis, Prantsusmaal ja Kreekas. Teda on tunnustatud muuhulgas eripreemiaga Griegi-nimelisel rahvusvahelisel klaverikonkursil Oslos (2003).

Eesti Kontsert: produtsent Tuuli Metsoja, assistent Gerde Kadi Kuusk

Eesti Kontsert

BACH AGAINST THE MACHINE

DAGAMBA

Läti

Valters Pūce tšello, helilooja • **Dainis Tenis** klaver, helilooja
Antons Trocjuks tšello • **Artūrs Jermaks** trummid
Alise Broka kontrabass

N 2. MAI 19.00 Pärnu kontserdimaja hooaja lõppkontsert
R 3. MAI 19.00 Jõhvi kontserdimaja hooaja lõppkontsert
L 4. MAI 19.00 Estonia kontserdisaal
P 5. MAI 19.00 Vanemuise kontserdimaja

Eesti
Kontsert

EESTI KONTSERDI
HOOAJA LÕPPKONTSERT

Julia Fischer viul, Saksamaa

**Academy of St Martin
in the Fields** kammerorkester, Ühendkuningriigid

*Mozart. Sümfoonia nr 29 ja 40
Beethoven. Romansid viiulile ja orkestrile*

K 8. MAI 19.00
Estonia kontserdisaal

Piletid: Piletilevi | Estonia kontserdisaali kassa

eestikontsert.ee

Eesti
Kontsert

Haapsalu
Valgete Ööde
festival

TÕNU KÕRVITS. TRILOOGIA II OSA

**Sina oled valgus
ja hommik**

Läti Raadio koor · Tallinna Kammerorkester
Dirigent Risto Joost

N 27. JUUNI 21.00
Haapsalu toomkirik

TÕNU KÕRVITS. TRILOOGIA I OSA

Lageda laulud

Voces Tallinn · Tallinna Kammerorkester
Dirigent Risto Joost

R 28. JUUNI 21.00
Haapsalu toomkirik

TÕNU KÕRVITS. TRILOOGIA III OSA

Tiibade hääl

Eesti Filharmoonia Kammerkoor · Tallinna Kammerorkester
Dirigent Risto Joost

L 29. JUUNI 21.00
Haapsalu toomkirik

Piletid: Piletilevi | Eesti Kontserdi kassad

haapsalufestival.ee

SORAINEN

OLEREX

LIVIKO

HOOAJA
PEATOETAJA

admirals

OLEREX

admirals

LIVIKO

HAAPSALU

FESTIVALI
PEATOETAJA

HOOAJA
PEATOETAJA

admirals

LIVIKO
— anno 1898 —

AUTOPARTNER

OLEREX

SORAINEN

/eestikontsert

/eesti_kontsert

eestikontsert.ee